

EMOCCIS

Eren les deu del matí. Les cinc membres del Centre de Negocis EMOCCIS, discutien aferrissadament sobre la inclusió al centre d'una nova incorporació. De les primeres frases se'n podria extreure que no era pas ben rebuda per tothom.

L'Ira per exemple, no n'estava pas convençuda i argumentava que la nova incorporació només portaria enfrontaments i maldecaps. L'Enveja es va sumar de seguida als motius que exposava l'Ira, assentint amb el cap. L'Alegria en canvi, es mostrava entusiasmada per incrementar el conjunt de sòcies i fer més gran i complert el centre de negocis. La Tristesa, després de deixar a una banda la seva aflicció habitual i sense que servís de precedent, va donar per bones les raons de l'Alegria. Finalment, a la Vergonya li tocava procedir al desempat. Com sempre, no gosava donar la seva opinió en públic.

- Anima't dona, si no passa res, serà divertit escoltar-te - exposà l'Alegria.
- O parles o et faré una cara nova! - amenaçà l'Ira perdent la paciència com de costum.
- No, si us plau! - suplicà la Vergonya.
- Només fa que buscar el protagonisme aquesta! - espetegà l'Enveja.
- Prou! No l'atabaleu més! Necessita reflexió! - exclamà la Tristesa.

Llavors aquesta es va emportar a la Vergonya i van estar parlant en privat. Després d'uns minuts de silenci la Tristesa començà:

- Què en penses de tot plegat?
- En realitat ho tinc molt clar. Aquesta nova incorporació no m'agrada gens - explicà la Vergonya.
- Per què? - preguntà la Tristesa.
- Perquè és la meva pitjor enemiga! - cridà la Vergonya.
- Però tu la coneixes? - insistí la Tristesa.
- Sí, fa molt temps que ens coneixem. De fet, des de ben petites ja que anàvem juntes a l'escola i sempre em feia la punyeta - recordà la Vergonya.
- I per què no ho has dit abans? - preguntà la Tristesa.

- Ja saps que no m'agrada parlar davant de tothom - argumentà la Vergonya.
- Està bé, però ara li ho anirem a explicar a la resta, hem de decidir abans de què arribi - va concloure la Tristesa.

L'Alegria i l'Ira estaven a punt d'esbatussar-se en el moment en què la Tristesa aparegué amb la Vergonya i anuncià que ja s'havia pres una decisió.

- La resposta és no - digué tímidament la Vergonya.
- Per què? - preguntaren totes a l'uníson.
- La conec molt bé -exposà la Vergonya - i sé que no és de fiar. Ha circulat molt darrerament per les empreses i ha fet molt de mal. Amaga informació, és mentidera i manipuladora. No deixa que les persones gaudeixin de la seva feina ni s'hi sentin bé. Estronca les negociacions i estanca els projectes. Ha acabat amb els millors negocis i si som intel·ligents no l'hem de deixar formar part del nostre centre. A més a més, n'estic convençuda de què a tu Alegria t'acabaria fent fora ben aviat, no sou gens compatibles. Té molt poder i sap que tu li podries fer ombra. A tu que t'agrada tant l'acció Ira, no et caurà bé. A ella li agrada paraitzar-ho tot. A tu enveja... bé, a tu no et cau bé ningú. I a tu Tristesa, et consumirà lentament.

De sobte trucaren a la porta. La Vergonya per un cop a la vida s'afanyà a obrir i digué:

- Ho sento, a EMOCCIS no hi ha lloc per a tu, Por.

David Carulla

